



DE ZAK VAN BEREND

Plattelandskomedie in drie bedrijven

door

M. DE BILDT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ZAK VAN BEREND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **M. DE BILDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jannie Landstra: boerin, ongeveer 46 jaar

Linda: haar dochter, ongeveer 21 jaar

Oma: haar moeder, 71 jaar

Berend de Boer: echtgenoot van oma, sjacheraar, 71 jaar

Hannes: medewerker op de boerderij, 25 tot 30 jaar

Conny van den Berg: zijn vriendin, 23 jaar

Gerard van den Berg (Geert Steenklomp): haar vader, 44 jaar

Bertha (Bé Donderen): buurmeisje van Berend en oma, 31 jaar

Jonkheer Pièrre van Hanekam tot Kakelhof, 25 tot 30 jaar

5 dames 4 heren

DECOR:

Woonkamer van boerderij. Inrichting naar keuze. Er moet een telefoon in de kamer aanwezig zijn. Midden achter een deur naar de gang en voordeur. Rechts een deur naar de keuken en bedrijfsgedeelte. Links een deur naar de mooie- of pronkkamer.

Losstaand vervolg op "BOERENKOOL MET WORST"

EERSTE BEDRIJF

(een warme zomermorgen. Linda komt door deur midden met een tas boodschappen, brengt ze naar de keuken rechts en meteen terug. Jannie schenkt onderwijl koffie in)

LINDA: Iedere keer als ik er langs kom denk ik weer: Ja, het is toch een mooi bord dat we bij de weg hebben staan, moeder.

JANNIE: O ja, daar mankeert niets aan en de tekst is zeer uitnodigend: Logies met ontbijt. Helaas heeft het nog niets opgeleverd.

LINDA: Hier niet, maar in het dorp wel, daar wordt er ijverig over gekletst. Men denkt dat we het er hebben neergezet om te proberen om zo nog eens aan de man te komen.

JANNIE: Ze doen maar, ze willen toch ergens over roddelen, en twee vrouwen op een boerderij met zo'n bord bij de weg is natuurlijk een prachtig onderwerp, daar kun je eindeloos over fantaseren.

LINDA: Zo is het... Ik had trouwens wel de stille hoop, dat zich nog eens een aardige jonge knul aan de deur zou melden.... Maar helaas.

JANNIE: Je moest maar een beetje uitdagend bij dat bord gaan zitten, met dit weer hoef je niet veel kleren aan. Het kan zijn dat je dan meer kans hebt een speeltje op te doen.

LINDA: En dan nog een rode lamp er bij, zeker!... Nee, dan kunnen we beter nog iets meer op dat bord zetten, bijvoorbeeld: Logies met ontbijt, bediening door hupse jongedames. Daar komen de mannen vast wel op af, misschien wel zoveel dat we nog kunnen kiezen ook.

JANNIE: Jij kiest maar en maak van dat dames maar enkelvoud. Ten eerste voel ik mij nou niet echt meer een jongedame, ten tweede is de meeste hupserigheid er ook af..... Trouwens de meeste mannen van mijn leeftijd zijn al voorzien!

LINDA: Er lopen er nog genoeg los in het wild rond hoor. Bovendien zijn er zat mannen die wel eens wat anders willen, een tussendoortje zal ik maar zeggen.

JANNIE: Ja ja, en dan ben ik goed genoeg! Zorg jij eerst maar eens voor je zelf, ik heb al eens een man gehad ik hoef niet zo nodig meer.

LINDA: Jammer. Toen oma vorig jaar plotseling met Berend trouwde, kreeg ik onverwachts een nieuwe opa, en wat voor een. Zo'n man zou ik ook als vader willen hebben, het brengt wat leven in de brouwerij én je staat steeds weer voor verrassingen.

JANNIE: Inderdaad, dat hebben we gemerkt toen hij deze boerderij met al het land kocht van die eigenwijze jonkheer. Daarmee heeft hij ons van de ondergang gered. Als hij er niet was geweest, zouden we hier niet meer wonen. Het is er een uit duizenden, maar om nu nog zo'n

onberekenbaar portret in de familie te krijgen lijkt me te veel.

OMA (*op midden. met opgestoken zeil*): Dus hier is hij ook niet.

JANNIE: Ook goeiendag, moeder. Wie zou hier moeten zijn?

OMA: Nou, Berend natuurlijk! Is hij hier ook niet geweest?

LINDA: Nee hoor. Is de ouwe scharrelaar weer eens de hort op.

OMA: Wel ja, voor dag en dauw was ie hem al gesmeerd. Hij moest weer zo nodig, voor de vuilnisauto uit, bij het grof vuil langs.

JANNIE: Is dat nou zo erg? Het is immers zijn lust en zijn leven.

LINDA: Het lijkt me heerlijk oma, iedere keer maar weer vol spanning afwachten waar hij mee aan komt zetten.

OMA: Ach schei uit, moet je zien wat voor troep hij allemaal mee naar huis sleept, je wordt er soms beroerd van.

JANNIE: Je zult moeten erkennen dat hij daardoor goed geboerd heeft. Vorig jaar eerst mijn achterstallige pacht betalen, daarna dit hele bedrijf kopen en dan zijn eigen boerderijtje ook nog helemaal laten verbouwen. Wie had dat ooit achter die zogenaamde arme sloeber gezocht?

LINDA: Door met hem te trouwen, ben je wel met je gat in de boter gevallen, oma. Wat moet er nu met je bungalow gebeuren?

OMA: Daar hoeft niets mee te gebeuren, die ziet er nog prima uit!

LINDA: Dat weet ik ook wel, maar sinds jullie een week of vier geleden naar Berend zijn boerderijtje zijn verhuisd, staat hij toch leeg.

OMA: Ja logisch, ik kan niet op twee plaatsen tegelijk wonen. Nou èh... ik denk, dat we hem als tweede woning houden, dat schijnt tegenwoordig in de mode te zijn.

LINDA: Dat is toch flauwekul. Willen jullie hem niet verkopen?

OMA: Néé, dat kan niet, want de proeftijd is nog niet afgelopen.

JANNIE: Proeftijd? Welke proeftijd?

OMA: Die we hebben afgesproken bij ons trouwen. Je kunt toch niet zo, zonder meer, maar een verbintenis voor het leven aan gaan.

JANNIE: Een proeftijd bij een huwelijk....? Dat heb ik nog nooit gehoord! Toen je vroeger met vader trouwde, hadden jullie toen ook een proeftijd?

OMA: Natuurlijk niet, toen waren we verliefd, dus onnozel. Nu is het heel anders. Mocht het ooit spaak lopen met Berend en mij, dan kan ik altijd nog terug en heb nog een huis.

LINDA: Waarom zoek je Berend eigenlijk, kun je niet een paar uur zonder hem?

OMA: Beslist wel, maar Berend heeft een afspraak met iemand, en die mijnheer zou vanmorgen bij ons komen. Als Berend er dan zelf niet is sla je toch een rotfiguur!

JANNIE: Moeder, hoe kun je dan van huis gaan, straks staat die man

voor een gesloten deur.

OMA: Maak je geen zorgen, ik heb een stuk papier voor het raam gehangen met de mededeling dat ik op dit adres ben. *(gestommel achter deur rechts. Berend op. Sjofel gekleed. Hij heeft wel een jasje aan)* Zo, ben je daar eindelijk! Waar heb je zo lang gezeten?

BEREND: Mens, ik heb helemaal niet gezeten, ik heb het zo druk gehad als een klein baasje. *(ploft met een grote zucht in een stoel)* Hè, hè,... Heb je nog koffie, Jannie?

OMA: Wel allemachtig, ik de hele morgen zitten wachten met een kan vol, en mijnheer moet hier weer zo nodig schooien.

BEREND: Ja vanzelf, thuis kon ik er niet in komen. Hoe kun je nu van huis gaan, je weet toch dat er iemand zou komen!

OMA: Ja, en daarom moet ik jou achter de vodden zitten, om je te zeggen dat je je nog moet omkleden. Zo kun je die mijnheer toch niet ontvangen.

BEREND: Waarom niet? Zo kan ik ook best met die mijnheer praten en als het die mijnheer niet aanstaat, dan gaat hij maar weer.. Nou éh.. hoe zit het Jannie, ik ben uitgedroogd.

JANNIE *(heeft inmiddels ingeschonken)*: Alsjeblieft! O ja, moeder ook?

OMA: Nèè, ik heb thuis al gehad.

BEREND: Jij weet tenminste wat een hard werkend mens toekomt. *(giet koffie in schoteltje en slurpt het op)*

OMA: Man, doe eens fatsoenlijk, je lijkt wel een varken.

BEREND: Heb jij ooit een varken op een stoel zien zitten?

LINDA: En... heeft de stroomtocht nog wat opgeleverd, Berend?

BEREND: Ja, ik mag niet mopperen. Ik heb de afgeladen bakfiets even bij boer Kneutermans gestald, want ik moest nog iets anders meenemen. De vondst van mijn leven mag ik wel zeggen.

OMA: Nou, nou, ik ben benieuwd. Het zal wel weer iets wezen waar een hond zijn poot niet eens voor op wil tillen.

BEREND: Há, há, dat dacht je. Het zou wel eens kunnen zijn dat jij er in de toekomst ook nog plezier aan kunt beleven. Ik zal het even halen. *(Berend af rechts)*

JANNIE: Vol verwachting klopt ons hart.

OMA: Nou, het mijn niet hoor, ik verbaas me nergens meer over.

LINDA: Och nee, waarom zou je, wat Berend doet is altijd goed, nietwaar? *(Berend op; duwt een ouderwetse aftandse kinderwagen de kamer binnen. Zet hem neer bij het meubel waarin de flessen staan. Jannie en Linda barsten in lachen uit)*

OMA: Wat?.... Potjandorie, ouwe sukkel, wat moet je met dat ouwe rotting?!

BEREND: Ik wist het eerst ook niet, maar toen dacht ik: we zijn al een

tijdje getrouwd, we zijn allebei wel op leeftijd en zò, maar toch... Je weet nooit wat er gebeuren kan.

OMA: Fantast. Ik weet niet, of je het weet, maar ik heb de opvliegingen al jaren achter de rug. Je kunt je nog wel aanstellen als een bronstige ezel, maar het haalt niks uit!

LINDA: Oma, wil je daarmee zeggen dat jullie ook nog...? Nee hè.... Boven de zeventig en dan nòg.... Dat geloof ik niet... Nee, dat wil er bij mij niet in!

OMA: Nou, bij mij wel en waarom zou je het niet geloven, we zijn nu getrouwd, dan mag het toch.

BEREND: Zo is dat, en de hormonen zijn nog niet in de V.U.T. Alleen het ouwe mens moet het wel drie dagen van te voren zeggen als ze plannen heeft. Het is niet meer als vroeger, toen kon ik.....

JANNIE: Ja, zo kan het wel weer, die verhalen van vroeger hebben we al eens gehoord.

LINDA: Ja, en het is nog de vraag of ze waar zijn. Maar nu eens serieus Berend, wat is de bedoeling van die poppenkast op wielen?

BEREND: Die wielen, daar gaat het om, want stel nu eens dat mijn oudje nog eens slecht ter been wordt, dat timmer ik die wielen onder een stoel en kan ik ze altijd nog eens uitlaten met mooi weer.

OMA: Hoor dat nou, mij uitlaten... alsof ik een hond ben. En met zo'n man zit ik nu opgescheept!

JANNIE: Ik meen me te herinneren, moeder, dat je zelf duidelijk JA hebt gezegd, toen die man in het gemeentehuis vroeg of je Berend wilde hebben.

OMA: Dat kon ook niet anders! Het hele dorp stond al op stellen toen bekend werd dat Berend en ik gingen trouwen. Stel je voor wat er gebeurd zou zijn, als ik hem daar weer meteen had afgedankt.

HANNES *(op van rechts. In werkkleding en op sokken)*: Hoi. Zeg Jannie, je zult het niet willen geloven, ik wou het zelf ook niet geloven, maar toch is het zo, er staat een raar beest in de stal.

JANNIE: Een beest in de stal? Dat kan toch niet, we hebben al weken lang geen beest meer op stal.

HANNES: Dat meende ik ook, maar toch staat het er, en het is nog een rotzak ook, het wilde me bijten toen ik er bij kwam.

LINDA: Hannes, waar ben jij gisteravond geweest, hoe laat was je thuis?

HANNES: Nergens, en ik lag al vroeg in bed, vraag het mijn moeder maar. *(lachend)* Je weet, als ik op stap was geweest, zou ik nu nog veel meer beesten in de stal hebben gezien!

OMA: Ja hoor, het is weer zo ver! Die arme jongen raakt helemaal in de war als hij zijn vriendin Conny een tijdlang niet gezien heeft. Een raar beest in een lege stal.. Waar moet dat heen, dit kan zo niet langer, hij

moet hulp hebben.

HANNES: Dat denk ik ook, want ik geloof, dat het goed mis met me is. *(wrijft zich demonstratief in de ogen)* Ik wil het niet geloven en het zal ook wel niet waar wezen maar... ik zie ook een kinderwagen hier in de kamer.

LINDA: Hoe is het in je bovenkamer. Een kinderwagen...? Wie zou hier in vredesnaam een kinderwagen nodig hebben.

HANNES: Weet ik veel, dat ouwe stel misschien, dat niet zo lang geleden overhaast getrouwd is. Mijn moeder had het wel eens over een MOETJE. Ze heeft me ook verteld wat dat betekent.

JANNIE: Hannes tòch, oma en Berend zijn verstandige mensen, die overkomt dat niet meer.

BEREND: Zo is dat. Hannes, het grote voordeel van onze leeftijd is: we kunnen doen wat we willen, het levert toch niets meer op. *(kijkt de kamer rond en springt op)* Verrek, je hebt gelijk, ik zie ook een kinderwagen... Ach ja, dat is waar ook, ik heb hem immers zelf meegenomen.

HANNES: Goddank, nu voel ik me direct een stuk beter, ik begon al een beetje ongerust te worden. Wat moet je met dat ding, geen mens gelooft dat jij nog iets kunt presteren.

BEREND: Vergis je niet, zolang je nog een strootje over het ijs kunt trekken, kun je dát ook nog. Maar wat die wagen betreft, die is voor jou en Conny, want als ik het goed begrepen heb, vliegen bij jullie de vonken er ook af en ja... dan zou er eens een ongelukje kunnen gebeuren, nietwaar?

HANNES: Je loopt achter, ouwe sok. Jullie mogen dan de leeftijd mee hebben, wij hebben de tijd mee, ongelukjes hoeven tegenwoordig niet meer.

OMA: Zeg eens even, jongeman, je blijft toch wel fatsoenlijk, hè?

LINDA: Zit daar maar niet over in, oma. Het verwondert me nog dat hij zo goed op de hoogte is. Waar heb je die kennis opgedaan, Hannes?

HANNES: Een folder van postbus 51 op het postkantoor.

JANNIE: Genoeg geouwehoerd nu. Het lijkt er op dat Hannes dingen ziet, die er ook werkelijk zijn. Zou hij echt een beest in de stal hebben gezien? Wat voor beest is het eigenlijk, Hannes.

HANNES: Een grauw beest met grote oren, vier poten en een staart. Als je hem wat vraagt zegt hij i'a.

BEREND: Grote griezels, het zal toch geen ezel wezen?

LINDA: Welnèè, hoe zou hier een ezel in de stal komen.

BEREND: Hij is misschien ergens uitgebroken en toen een kuiertje gaan maken. Ja, zo'n beest wil ook wel eens hier of daar rondneuzen.

HANNES: En de deur van de stal stond open. Maar weet je wat het

gekke is? Hij heeft ook nog kans gezien zichzelf vast te binden.

OMA: Dat is onnozel gepraat, dat kan niet. Een ezel die zichzelf vast bindt, kom nou. (*Berend zit te grijnzen, oma ziet het*) Wat zit jij daar te grijnzen, weet jij er soms meer van?

BEREND: Mens, hoe bedenk je het, wat zou ik met nóg een ezel moeten.

JANNIE: Laten we eerst maar eens gaan kijken. (*Jannie, oma en Linda af. Rechts*)

HANNES: Het zal mij benieuwen, wie het eerst wordt gebeten door dat loeder.

BEREND: Daar hoef je niet over in te zitten. Mannen kan hij niet luchten of zien, maar voor vrouwen is hij poeslief en aaibaar.

HANNES: Hoe weet jij..... Verrek, dan heb jij dat beest in de stal gezet. Hoe kom je daar nu weer aan? Stond hij misschien ook bij het grof vuil?

BEREND: Néé, voor een paar centen gekocht bij boer Kneutermans, die wilde hem niet langer. Hij vrut teveel, dus scheidt hij teveel, en zo je weet hebben duur betaalde geleerden vastgesteld dat iedere keutel in dit land er een teveel is.

HANNES: Hoe heb je dat beest in vredesnaam hier gekregen.

BEREND: Dat was de moeite niet. Hij was bang van de kindervagen, dus die heb ik aan zijn staart gebonden. Hij had een stuk touw om de nek, daar kon ik hem dus mee vasthouden en sturen... Ik moest hem zo nu en dan tot orde roepen, want ik kon hem nauwelijks bijbenen.

HANNES: Fantast. Wat ben je met dat beest van plan?

BEREND: Ik trap me nu nog het lazarus op mijn ouwe bakfiets en die wordt er niet beter op. Ik zal hem leren een kar te trekken.

HANNES: Dat zal dan wel schoppende en bijtende ruzie worden, want hij zal wel geen poot willen verzetten voor een kar.

BEREND: Geen nood, ik zet het oude mens op de bok, die heeft toch graag de leidsels in handen . Krijgt ze hem niet op gang, dan kietel ik hem met een brandnetel onder de staart, net als Dik Trom; moet je zien hoe hard hij dan uit de startblokken springt.

HANNES: Man, dat is toch levensgevaarlijk voor oma.

BEREND: Welnee, ik doe haar de veiligheidsriemen om, dan blijft ze wel ergens op de kar hangen, Maar èh, werk jij tegenwoordig niet meer?

HANNES: Soms wel. Ik moest naar de schuur voor een hamer en krammen. Zo'n stomme hokkeling heeft de afrastering weer eens vernield, en toen hoorde ik vreemde geluiden in de schuur, zodoende.

BEREND: Hier zijn voorlopig geen vreemde geluiden te verwachten, dus je kunt gerust gaan. Hamer en krammen zijn in de schuur, niet vergeten.

HANNES: Ach vent.... (*Hannes af, rechts*)

BEREND: Hé, hé, dat werd tijd ook. Een mens krijgt een droge keel van al dat gepraat. (*luistert aan de deur rechts, gaat naar de kast en zoekt de goede fles, schenkt bij de tafel zijn kopje vol, wil de fles weer terug zetten, staat even te denken en legt de fles dan in de kinderwagen, trekt zijn jas uit en gooit die op de fles, gaat zitten en neemt vergenoegd een slok. Dan wordt op de midden geklopt*) Kom er maar in.

GEERT (*op. Net als Berend sjofel gekleed*): Goedemorgen! Dat moet Berend de Boer zijn, het kan niet missen.

BEREND: Hij is het, van schoenveter tot boordeknoopje. En jij moet Gerard van den Berg zijn, of hoe je vandaag ook heten mag.

GEERT: Zoals afgesproken, heb ik voor de eerstkomende tijd een andere naam bedacht. Aangenaam, hier staat Geert Steenklomp. (*handen schudden*)

BEREND: Verdraaid, dat heb je mooi gevonden, en het klopt ook nog.

GEERT: Dat dacht ik ook. En zo je ziet heb ik mijn kleding bij de situatie aangepast. Zo, na meerdere telefoongesprekken zien we elkaar dan ook eens in het echt. Het werd tijd.

BEREND: Zo is het. Ga zitten. Ik ben zo vrij geweest een klein opkikkertje te nemen, cognac van uitstekende kwaliteit, wil je ook wat?

GEERT: Daar zeg ik geen nee tegen, na dat hele eind rijden. Kan dat hier zo maar? Ik bedoel: je bent niet thuis.

BEREND: Bij Berend kan alles, die is overal thuis! (*neemt een schoon kopje, zoekt de fles uit de wagen en schenkt in. Geert schiet in de lach*) Maar soms moet het ook weer niet teveel opvallen wat ik doe. Proost.

GEERT: Van 't zelfde. Ik heb al veel over je gehoord en nu begin ik te begrijpen dat die verhalen niet overdreven waren.

BEREND: Zal wel niet, maar je moet nu ook weer niet alles geloven.

GEERT: Ik was bij je thuis aan de deur. Man, ik schrok me te pletter van die herrie schoppende ganzen bij je op het erf.

BEREND: Die heb ik aangeschaft voor bewaking, nadat ze er in het dorp achter waren gekomen dat ik niet die arme sloeber ben waar ze me voor hielden. Bovendien vreten ze gras, dus hoef ik minder te maaien. (*oma op van rechts*) Kijk nou, daar hebben we de moedergans ook nog. Je zult het niet willen geloven Geert, maar ze kwekt soms even hard.

OMA: Nou wil ik wel eens weten, wat je met die ezel van plan bent, want jij moet dat beest hebben meegebracht, dat kan niet anders!

BEREND: Mens, houd je gemak. Zou je eerst niet eens kennis maken met mijnheer hier?

GEERT (*staat op en geeft oma een hand*): Dag mevrouw, ik ben Geert Steenklomp, u bent zeker mevrouw de Boer?

OMA: Inderdaad. Soms vraag ik me af hoe ik zo stom kon zijn om dat te worden, maar goed. Geert Steenklomp?... Die naam zegt me niks.

BEREND: Je bent traag van begrip! We hadden toch een afspraak met Gerard van den Berg? Nou deze Geert Steenklomp is Gerard van den Berg. Om nog duidelijker te zijn, de vader van Conny.

OMA: Dat kan ik toch niet weten. Steenklomp... kostelijk. Hoe komt u op het idee.

GEERT: Een helder ogenblik. Om vergissingen te voorkomen moet u mij maar Geert noemen. Ik neem aan, dat ze hier niet weten wie ik ben en wat ik kom doen?

OMA: Nee hoor, we hebben niets gezegd, alleen dat we een afspraak hadden. Mooi, ik noem jou dus Geert, en noem mij maar oma, dat zegt iedereen. *(oma gaat zitten, kijkt argwanend naar de kopjes en snuift eens)* Ja hoor, het is weer zo ver, ik had het kunnen weten!

BEREND: Wat bedoel je, koffie zonder melk drinken is toch niet verboden?

OMA: Als dat koffie zonder melk is, ben ik een gans.

BEREND: Daar waren we hel al over eens! Moet moeder de gans ook een kopje leut zonder melk?

OMA: Ben je nu helemaal bedonderd. Dat jij hier, bij Jannie in huis niet van de drank af kunt blijven is al erg genoeg. Ik, als haar moeder kan het toch niet mee gaan opdrinken.

BEREND: Gelijk heb je, je kunt ook niet tegen spul dat sterker is als slappe thee. Je zou haar moeten zien Geert, als ze een paar gehad heeft. Ze weet dan niet meer wat onder en boven is, en wil allemaal dingen doen, die ze helemaal niet meer kan.

OMA: Overdrijf niet zo, vent, ik word alleen wat licht in m'n hoofd!

GEERT: Doe niet zo kinderachtig, oma, drink toch gezellig een kopje mee. Van één ga je toch niet ondersteboven?

OMA: Natuurlijk niet, maar drank van Jannie, nee... Alhoewel... Een klein slokje.

BEREND: Ik zal je een scheutje geven, maar kalm aan met drinken hoor. *(neemt de fles die hij weer in de wagen had gelegd, fles weer terug)*

OMA: Wel allemachtig, de fles in de wagen.... Nu kun je zien hoe gehaaid hij is, Geert.

GEERT: Ja, en ik maar denken dat die wagen hier staat, om eventueel vervoer te hebben voor het geval oma op de kop gaat staan.

OMA: Oma is wel dwaas, maar niet gek.

BEREND: Ik vond dat ding vanmorgen en dacht: meenemen. Er zijn het afgelopen jaar zoveel gekke dingen gebeurd, dat ik nu overal rekening mee houd.

GEERT: De verstokte vrijgezel Berend is getrouwd, verder toch niks?

BEREND: Het zal je maar gebeuren, op je zeventigste plotseling vader worden en grootvader, terwijl het in onze familie gewoonte was om nooit grootvader te worden. Het maakt je maar nodeloos oud!

GEERT: Maar man, op die leeftijd een volwassen nageslacht krijgen is toch prachtig? Je hebt niks geen gesodemieter met opvoeden en zo.....

BEREND: Nee, maar ik heb er de lol ook niet van gehad... En dan nog een oud mens in de slaapkamer dat me dwingt in een pyjama te slapen!

OMA: Die stumper wist niet eens wat een pyjama was. Hi, hi, hij dacht dat het een Chinees vechtpak was.

GEERT: In die bekakte streek waar ik vandaan kom, moest ik na mijn trouwen ook zo'n flodder ding aan. Pure onzin, zodra je samen in bed ligt doe je hem toch weer uit. Sinds we ieder een eigen bed hebben, kan ik goddank ook mijn eigen zin doen.

BEREND: Ieder een eigen bed...? Hoor je dat oudje, dat is een idee? *(lachend)* Wip je nog wel eens van 't ene bed in 't andere, Geert?

OMA: Hou je fatsoen, ze zijn niet allemaal zo als jij... Maar Geert, jullie waren toch gescheiden..?

GEERT: Jazeker. Dat overwippen gaat dan ook moeilijk, want onze bedden staan meer dan twintig kilometer van elkaar.

BEREND: Nèè, dat wordt niks, zo'n sprong had ik zelfs niet kunnen maken, als sprong ik er vroeger ook wel eens als een springbok op!


OMA: Houd je bek, die bokkesprongen van jou, vroeger, interesseren Geert niet.

GEERT: Dat moet je niet zeggen oma, ik hoor graag verhalen over vroeger.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto